

Ասիկա գրաւած է Վանի առաջնորդական տ-
թոռը 18 տարի, մինչև իր մահը՝ 1697 Յունուար 27
(տես Դիւան, Ժ. հտ. էջ 107 և էջ 153, Եր. Լալայ-
եանց, Յուլյակ Վասպուրականի, էջ 930, Յ. Թօփճ-
եան, Յուլյակ, Բ. 58): Իրեն յաջորդած է 1697ին ըՍ-
տեփանոս վրդ. մը (Թօփճեան, Յուլյակ, Բ. էջ 58). ո-
րով որոշ կ'երեւի, թէ Յովհաննէս վրդ. Թիւթիւնճի
առնուողն 1675ին, եթէ ոչ աւելի կանուխ, հեռա-
ցած էր Վանէն:

Այնպէս որ քաւական կնճռոտ հարց մըն է ո-
րոշել իբր Աղթամարի կաթողիկոս իր պաշտօնավա-
րութեան ժամանակամիջոցը, որ իր պատրիարքու-
թանէն, այսինքն 1667էն վերջը պէտք է եղած ըլլայ,
յիշատակարանին համաձայն:

Յիշատակարանին խմբագրութիւնը շփոթ է
սակայն:

1669ին ան Վանի առաջնորդ էր, ասիկա տա-
րակուսելի չէ. բայց որովհետև յիշատակարանին խմբ-
բագրութիւնը օրը օրին կատարուած ըլլալ չի թուիր,
քանի որ աւելի ուշ ժամանակներու վերաբերեալ ծա-
նօթութիւններ կու տայ(1), ուստի դժուար է ճշդել,
թէ Աղթամարի կաթողիկոս ե՞րբ եղած է:

Ուշագրաւ է, որ Աղթամարի աթոռին վրայ
կը գտնուէր — 1645էն մինչև 1680 — Մարտիրոս Գուր-

(1) Տեղ մը կ'ըսէ, թէ «ՅԵՏՈՅ այս վարդապետ եղև զլուի
ազգին Քրանկաց...», այսինքն 1669էն սարիներ յետոյ: Ուրի՛ց տեղ
մըն ալ քուած է. «յորոյ աւուրսն էր վաքիլ Վարագայ խոճայ
փրութն և աւագ երէց Տէր Մինասն և վերակացու գործոյն Չմըշ-
կայ Տէր Աւետիսն, որ եղև ՅԵՏՈՅ արհի եպիսկոպոս եւ գործա-
կալ Ս. Էջմիածնայ»: Ժամանակով յետոյ կատարուած բան մը չէր
կրնար նախատեսուիլ առաջօր: Աւետիս եպո. Չմկոյ արդարեւ
1669էն յետոյ Վանի առաջնորդ եղած է (տես Բիւզանդիոն, Բ. 1198:)